

آقای دکتر! اخلاقت را درست کن، همین

اگر پیگیر موضوع پرونده پزشکی مرحوم عباس کیارستمی، کارگردان بزرگ کشورمان هستید، اگر حواشی هر روزه این موضوع را پیگیری می‌کنید، اگر در جریان پرخاشگری‌های دو گروه هنرمندان و پزشکان قرار گرفته‌اید، اگر معتقدید که علت اصلی مرگ این کارگردان ایرانی خطای پزشکی است، دست نگه‌دارید!

فعلا بهتر است همه منتظر بمانیم تا جلسات وزارت بهداشت و نظام پزشکی به سرانجام برسد. فقط کمک کنیم تا در فضای آرام و بی‌حاشیه پیگیری‌های خانواده کیارستمی و علاقه‌مندان او به نتیجه برسد.

حتی اگر بخواهیم علت مرگ مرحوم کیارستمی را خطای پزشکی بدانیم، اتفاقا در این مورد دست‌مان چندان به جایی بند نیست، مسئولان وزارت بهداشت و نظام پزشکی بارها اعلام کرده‌اند که خطای پزشکی نه فقط در ایران که در همه جای دنیا وجود دارد و در برخی موارد پیشگیری از آن به دلایل مختلف اجتناب‌ناپذیر است. با این تفاسیر اگر فرض کنیم به طوری قطعی خطای پزشکی عامل مرگ این کارگردان اعلام شود در نهایت دلایل قابل توجیهی هم وجود دارد که بپذیریم خطا بوده و خطای پزشکی کیارستمی و شهروندی بی‌نام و نشان نمی‌شناسد و پیش می‌آید.

به نظرم موضوع را از زاویه دیگری ببینیم، اصلا موضوع را بیشتر از مرگ غم‌انگیز کارگردان پرافتخار کشورمان ببینیم، بیاییم این بحث بی‌نتیجه مانده توجه به اخلاق پزشکی را پیگیر باشیم.

بیاییم حق بدهیم که در روند درمان، هر پزشکی ممکن است دچار اشتباه شود و نمی‌توان چشم روی تلاش‌های دیگرش برای درمان هزاران مورد دیگر بست، اما در مورد اخلاق پزشکی موضوع کاملا متفاوت است.

اخلاق پزشکی خطاپذیر نیست، هیچ عمد و خطایی برای پزشکی که بیمارش را در روند درمان قرار نمی‌دهد، توضیحی نمی‌دهد، با حوصله نیست، حتی حاضر نیست بیشتر از یک ویزیت چند دقیقه‌ای وقت بگذارد، همراه بیمار را بابت سوالاتش تحقیر می‌کند، معتقد است چون نمی‌فهمید پس سوال نکنید و ده‌ها برخورد مشابه قابل پذیرش نیست.

اخلاق پزشکی اجازه نمی‌دهد که اطرافیان بیمار متوفی وقتی در حالت تاثر شدید، بر فرض توهینی هم به جامعه پزشکی کند، در حالت بغض و گریه کنترلش را از دست می‌دهد، خصوصا که شخصیتی مثل مهرجویی باشد، تاب نیاورد و مقابله

به مثل کند در حد رفتارهای نامناسب رایج در فضای مجازی، گرفتن کاغذی به دست و توهین به فرد مقابل.

در اخلاق پزشکی حتی هدیه گرفتن از بیمار هم تعریف نمی‌شود چه رسد به اینکه بحث به زیرمیزی گرفتن هم برسد که حالا به تجربه جمعی برخی از بیماران ایرانی تبدیل شده است.

یادم می‌آید چند سال پیش در نشست خبری از دکتر ایرج فاضل، رییس جامعه جراحان کشور در مورد افزایش بی‌اخلاقی‌ها در جامعه پزشکی سوال پرسیدم، پاسخ ایشان این بود که در جامعه‌ای که خبرنگار، معلم، کارمند و پلیس‌اش هم به همین سمت رفته‌اند و کلاً بی‌اخلاقی درد مشترک شده، چطور می‌توان از پزشک توقع داشت در این فضا خودش را مصون نگه دارد و از هر بی‌اخلاقی‌ای مبرا باشد. (نقل به مضمون)

من اما هنوز هم سئوالم همان است و هم پاسخم همان که آن روز گفتم: پزشکی در همه جای دنیا جزو مشاغل خاص است، کارمند یا خبرنگاری که بی‌اخلاقی می‌کند، مسلماً به جامعه آسیب می‌رساند اما آسیبی که یک پزشک با بی‌اخلاقی می‌تواند به یک بیمار بزند، در برخی مواقع هرگز قابل جبران نیست، شاید یک کارمند از بد حادثه به کارمندی رو آورده باشد اما مسلماً پزشکان از همان روز اول می‌دانستند جایگاه شغل‌شان و شدت حساسیت آن تا چه اندازه متفاوت است.

*دبیر گروه اجتماعی خبرگزاری آنا